

Forfatter: Bording, Anders

Titel: Udrag fra OP Fama snart op hastelig

Citation: Bording, Anders: "Digte. - 1984", i Bording, Anders: *Digte. - 1984*, udg. af ERIK SØNDERHOLM, Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, 1984-86, s. 90. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-bording01val-shoot-idm140114467700944/facsimile.pdf> (tilgået 31. juli 2024)

Anvendt udgave: Digte. - 1984

Ophavsret: Udgiver har den fulde ophavsret.

Dog kan værket gengives i det omfang som det følger af ophavsretsretlige undtagelser om citat, kopiering til privat brug mv. Desuden kan der ske kopiering til undervisningsbrug mv. i det omfang som det følger af aftaler indgået med Copydan og tilsvarende institutioner.

Nogle af værkerne i Arkiv for Dansk Litteratur er dog helt fri af ophavsret (public domain), og så kan du bruge værket frit.

Du kan finde hvilke værker fra Arkiv for Dansk Litteratur som er frie i [denne liste](#). Har du spørgsmål til benyttelsen af et værk, kan du kontakte udgiver: [Det Danske Sprog- og Litteraturselskab](#)

<p>At slaa den trodsig Fiende need/ At fly os Fred oc Lijse/ Det var din beste Rolighed/ 80 Din beste Vijn oc Spijse.</p> <p>O milde Landsens Fader/ dig Skal Himmelen belønne/ Det vj ey kunde fuldelig/ 84 Dog vi nock der paa skionne. Det dig om ævig Roes oc Naffn Var icke at opgiene/ [Bv] Det icke var for egen Gaffn/ 88 Det var for os allenne. Det var for os dig underlaa/ Du komst i Nød oc Fare/ Det var for os du strjdde saa/ 92 Os vilde du forsuare. Trods vrede Fiender alle nu/ De maat' i Græssit bidde: Trods deris Blod-begierlig Hu/ 96 Ved dig i Fred vj sidde.</p> <p>O fromme Kongers klare Glands/ O vjse Fyrsters Øye/ O Potentaters Ære-Krands/ 100 Hvo kand dig nock ophøye? Homcrisk Stijls Fordrefflighed Sig der ved ey tør binde: Ey Cicero selff der til veed. 104 Sød Tale nock at finde/ Den dybbe Pindarus bestaar Sig til dñ Prijs amæctig: Den fyndig Maro tije faar/ 108 Din Pract er ham for præctig. Saa længe Jordan stille staa/ Oc Himm'len der om sueffver/ Dit høye Naffn om Verden gaar/ 112 Oc i stor Ære leffver.</p>	<p>Hen til de sidste Jordens Øer Din prijslig Minde kommer/ Saa længe som Naturen gjør 116 Høst/ Vinter/ Vaar oc Sommer.</p> <p>[Bijr] O store Koning Frederich/ Dit Folck har nu befundit/ Huad Trøst oc Lijd det har i dig/ 120 Du har dets Hierte vundit. Fra den umilde Fiendis Vold Vandst du dit Konge-Rjge/ 124 Med væb[n]it Haand oc Herre Skiold/ Det ingen kand modsige. Velan/ saa tag oc nu til Løn Det du saa vel har vundit. 128 Tag det til Brug/ det er Vor Bøn/ Det dig saa vel er undit. Med visse Kor oc om vi før At væle Konger pleye/ Men Dannemarck dig nu tilhør 132 Til ævig Arff oc Eye/ Det er den Gaffve vj formaa Paa denne Tjd at giffue/ Vil Gud dit TANDEM maa fremgaa/ 136 Det kand forbedrit bliffve: Vi der til oc uhrødelig Som Danske Mænd tilsige/ Med Ljff oc Blod at hielpe dig/ 140 Oc ey fra dig at vjge. Ja dersom det fornøden var/ Oc gick saa hart i Knibe/ For din Skyld vi til Skiorten bar 144 Os vilde selff angrjbe. Den fiske-rjge Beltis Vand/ Med Øresund tilljge/ [Bijv] Skal stande slet i liusen Brand/ 148 For dig dit folck skal suige. For skal den allerminde Duerg</p>
--	---

<p>J Næffven sin indklemme All Steffuens Klint oc Boffue Bierg/ 152 End Vi vor Eed forglemme. Tag Gylden Æble/ Spijr oc Suerd/ Tag nu din Arffve-Krone: Dig ønsker Adel/ leeg oc lærd</p>	<p>156 Til Lycke paa din Throne. O ædle Kongers ædler Æt/ Vi Gud til Vidne kreffve/ Vi meene dig aff Hiertit ret/ 160 Oc raabe Kongen leffve. <i>Anders Bording.</i></p>
--	---

45.

- [1] *Forhaabnings oc forbalings*
Griller paa mig selff och min
Tynde Lyche *Satyrisk* viiss
Jndvent Anno 1663.

*Qui petit, accipiet, Jacobus Apostolus inquit,
O si Fridericus Rex mihi dicat idem.*

<p>[3] At Jeg Saa <i>Pytagorisk</i> gaar Som Jeg var uden tunge Och iche Som forgangen Aar 4 Mig giffuer till at Siunge Det Siunis dem som kiende mig En v-Sedvanlig grille 8 Saa de tit Sige meliom Sig hui tier hand Saa Stille I Hand det jo nu Saa vel har fatt har hand ey løn till hoffue Hand er blant alle vel omlat 12 vill hand Sin tied hensoffue Er hand ey nu Saa fridsch Som før hui mon hand intet schriffue Ja mangen vel och spørge tør 16 Om Jeg er end i lifffue. Ach ia, Jeg leffuer Som Jeg kand Men iche Som Jeg vilde Thi lycken mofjd mig arme mand 20 Sig iche vill formilde</p>	<p>For nogen tid ieg haffde troet vell store ting at driffue Min dansche pen fich lifff och moed 24 thill Søede vers at schriffue [4] Till hoffue fich ieg naadig svar Mand schulle mig fornøje Min Stiil anseet och achtet var 28 Blant lærde folch och høye Jeg Sagde Sig vløchen nu Tør eengang haffue Sachtet Jeg faar alt det mit Sind och hue 32 har altid efftertrachtet Jeg haabis till Jeg slig en gunst Skall ey forgiets opbære Jeg schall anvende flid och kunst 36 Mit Fæ'rue maal thill ære Att det Saa viit Som ieg formaar vdbredis schall och fremmes Och ey som nu i mang[e] Aar, 40 Er scheid vdyrchet glemmes</p>
--	--